

Video-URL: [https://youtu.be/ t_qnhH-js0](https://youtu.be/t_qnhH-js0)

Deze video is de tweede in een serie:

1/3 MYSTIEKE PLANEET

2/3 BIOLOGISCHE DYNAMIEK EN INHEEMSE BEVOLKING

3/3 TAYGETEAANSE BASIS

ANÉEKA VAN TEMMER'S INFORMATIE

Zoals ik al zei, alles daar in Cyndriel is onbekend voor u. Alles is enorm. Het geeft u het gevoel zeer klein en onbeduidend te zijn. Alles is bedreigend, vooral omdat u het niet kent. Alles bedreigt u in Cyndriel. U ziet alles als gevaarlijk. Elke plant en elk dier lijkt iets met je te kunnen doen, met hun overdreven kleuren met veel rood, geel en oranje, zoals zowel op Taygeta als op Aarde dit gif aanduidt. De planten zijn vreemd, sommige doorzichtig, ook met rood in plaats van groen. Alles wat overheerst in planten zijn tinten rood.

De stenen en de bergen zijn enorm en zonder hellingen, alsof ze bovenop je liggen op het punt om te vallen en gewoon enorm. Hier domineren de zijwaartse stenen, zoals op deze afbeelding, ook veel in Cyndriel.

Dat gevoel van nutteloosheid, van voortdurend in gevaar zijn, van je nergens voor kunnen verstoppen overvalt je en tegelijk is de realiteit van Cyndriel dat alles daar goedaardig is, alles is vriendelijk, niets doet je pijn. Het is slechts uw eigen geest, uw onwetendheid het enige ding dat gevaar in alles ziet. Niets

daar kan u meer kwetsen dan het logisch is.

Ook de tijd is er enorm veranderd, er is een enorm verschil in de perceptie van het verstrijken van de tijd aan de oppervlakte dan in de baan. Tijd vanuit het standpunt van iemand op het oppervlak, laten we zeggen kijkend naar planten en het landschap, voelt hetzelfde aan als vanaf het oppervlak van een andere planeet of schip. Maar dat is relatief voor elke persoon, want het is de persoon zelf die die perceptie van tijd genereert. Het is de reden waarom u hetzelfde voelt of waarneemt. Het probleem is dat er ten opzichte van een ander punt, oppervlakte versus baan, een groot verschil kan zijn dat alleen met twee klokken betrouwbaar kan worden gemeten.

TOPOGRAFIE EN KLIMAAT

Volgens wat ik zag, ik weet niet of de hele planeet zo is, heeft ze geen hoge plantdichtheid, is ze schaarser als een woestijn en is bijna het hele oppervlak ruw qua topografie met weinig vlaktes, allemaal hoge rotsen. Er is veel van dat soort rotsen op Cyndriel, zoals op deze foto. De rotsen zijn zo door winderosie.

De hele planeet is woestijn door de directe invloed van straling. Er is ook veel wind, overvloedige zandstormen en wervelwinden, daarom ligt de meeste infrastructuur van de planeet in de vorm van steden en voorzieningen onder het oppervlak. De temperatuur is natuurlijk aangenaam, gemiddeld tussen 25 en 35 graden Celsius. Ja, er zijn warmere en koudere gebieden. Het kan bijvoorbeeld ook vriezen van min 80 graden tot meer dan 50 graden in woestijngebieden op extreme punten. Zoals ik al zei, Cyndriel is verrassend omdat alles daar zeer vijandig lijkt, maar het is zeer welwillend. Het lijkt wel of alles je wil doden of pijn doen, terwijl niets dat logischerwijs kan. Zelfs doornige of stekelige planten zijn heel zacht. Ze vallen uit elkaar tussen je vingers. Ze doen je geen pijn. Dus Cyndriel als basis of kolonie is een plaats, laten we zeggen, gebruik makend van menselijke termen, het is een toeristenplaats. Iedereen wil het bezoeken, ook voor de mystieke ervaringen die het oplevert. Het feit dat er geen nacht is heeft zo'n invloed dat de flora en fauna zeer inheems is, dat wil zeggen, het deelt weinig met andere plaatsen omdat het in overeenstemming moet zijn met het feit dat er weinig cycli zijn. Zoals ik zei, in Cyndriel is er slechts zon of schaduw, nooit duisternis. Dus, de organismen zijn speciaal voor die plaats, aangepast aan het niet hebben van nacht. De organismen daar worden gekenmerkt door het feit dat zij veel minder blootstelling aan zonnestraling nodig hebben dan hier of in Erra of Temmer. Ze zijn dus niet erg gevoelig omdat ze veel zon hebben, waardoor de fotosyntheseprocessen langzamer verlopen omdat de plant zich meer tegen straling beschermt dan dat hij die straling opzoekt zoals planten op aarde doen. Dit geeft de planten daar hun kenmerkende rode of oranje-gele kleur die contrasteert met het groen van Erra, Temmer of de Aarde.

De dieren zijn ook aangepast aan veel zon met schelpen of een zeer dikke of geschubde huid, vooral op de rug, bovenaan. En herbivoren zijn er in overvloed omdat de planten bijzonder voedzaam zijn. Zo zijn er overal kleine hagedisjes met schubben op hun rug en het zijn planteneters en ze eten knollen en zaden. Er zijn geen dieren of planten die ook op andere verre planeten voorkomen. Dat wil zeggen, bijvoorbeeld, in Erra zijn er konijnen en hazen, dezelfde als op Aarde, maar in Cyndriel is er niets gelijkaardigs, daarom is het zo exotisch, en tegelijkertijd is het niet gevaarlijk. Het geeft de ervaring op een planeet te zijn die heel anders is dan de uwe, want op zichzelf lijkt Erra of Temmer veel op de Aarde. Op de foto genomen worden ze verward tussen zoveel andere gelijkaardige super bewoonbare planeten. Maar niet Cyndriel. Het is onmiskenbaar een buitenaardse wereld.

PLANTENRIJK

Rood overheerst bij planten. Het is fotosynthese rood. Het is merkwaardig omdat op zichzelf rood en groen verwant zijn als kleuren, daarom onderscheiden kleurenblinden ze niet, dus is het alleen fotosynthese. Alleen dat het zich aanpaste aan rood als gevolg van de invloed van Aldebaran, omdat de invloed van Aldebaran ervoor zorgt dat de fotosynthese rood is, omdat het gehoorzaamt aan specifieke frequenties waar die golflengte het meest efficiënt is voor cellulaire processen.

De planten daar zijn zeer hangend als cactussen met lange succulente bladeren als scheermessen, maar doorzichtig met een roodachtige tint met hun sapkanalen die ook in rood zichtbaar zijn als bloedvaten. In Cyndriel is een groot percentage van de planten doorzichtig of halfdoorzichtig zoals aloëbladeren, maar in rood en zonder de schelp alleen de doorzichtige binnenkant. Die vorm overheerst bij de planten. De planten lijken enigszins op deze afbeelding. Van deze kleur binnenin. Alleen ontbreekt de doorzichtigheid, alsof er alleen een beschermend vlies aan de buitenkant zit.

Wat mij is verteld, is dat planten zo zijn omdat zij zich hebben aangepast om zich te verdedigen tegen de overmatige straling van Aldebaran door hun doorzichtige vorm aan te nemen, zodat de stralen, de straling, door hen heen kan gaan en niet in hen blijft hangen. Een aanpassing aan bepaalde golflengtes van straling van Aldebaran.

Straling wordt getransformeerd door planeten. Ze zijn niet inert. Ze doen het met hun eigen elektromagnetische veld, magnetosfeer. En met hun atmosfeer, die op haar beurt wordt veranderd en gevormd door de interactie van hun levende wezens, of het nu planten of dieren zijn. Hoewel de planten er meer directe invloed op hebben. Om in vreemdere dingen over Cyndriel te gaan, er is een soort langbladige cactus zoals wat een Maguey plant zou zijn, zoals het in Mexico wordt genoemd, met die naam, ik weet niet of er een andere voor dezelfde plant is, die uit een kern groeit die er zo uitziet, maar in rode en oranje kleuren met violette uiteinden, maar in gelijke mate op en neer en de neiging om in de lucht te zweven op een lage hoogte, niet meer dan 3 of 4 meter.

Het is niet van gas. Het komt door een of andere antizwaartekracht eigenschap die het heeft. Ik heb geen antwoord op het hoe of waarom, maar ze komen in clusters bij elkaar voor en de wind verplaatst ze door het gebied. Ze werpen sporen in de meren en daar groeien ze drijvend. Als ze volgroeid zijn, komen ze uit het water. Wat ze laat drijven is iets wat ze in hun kern hebben. Degene die er misschien meer van weet is Yázhí Swarúu. Het is een van de vreemdste dingen die ik ooit heb gezien. Lijkt erg op deze afbeeldingen, maar dan in het rood met violette uiteinden en semi-transparante bladeren.

DIERENKONINKRIJK

De dieren in Cyndriel hebben een zeer roodachtige tot bruine huid met schubben als schilden, maar er zijn weinig dieren aan de oppervlakte. Dieren zoeken over het algemeen de schaduw van grote rotsen op. Wat

overheerst op Cyndriel als het op dieren aankomt zijn kleine reptielen. Het is de grootste populatie. Kleine reptielen in overvloed in de vorm van leguanen en hagedissen niet groter dan een meter. Roodachtig doorzichtig weer. Hun inwendige organen lijken op die van sommige grotsalamanders op aarde.

Er zijn ook amfibieën. Vergeleken met Taygeta, waar vogelsoorten overvloedig zijn, zijn ze in Cyndriel bijna geheel afwezig. De vogels zijn allemaal oranje voor camouflage waardoor ze zelden te zien zijn. Er is geen enkele soort die niet oranje is of een variant van zeer uniform geel of roestrood. Wat de zoogdieren betreft, kleine zoogdieren zoals ratten zijn er in overvloed. Ze zijn langbenig en hebben een lang gezicht zoals een miereneter, die ze voor hetzelfde gebruiken omdat het voornamelijk insecteneters zijn. Weinig grote dieren. Geen van het formaat van een koe of paard. Alles kleiner.

Er zijn daar ook andere soorten waarvan ik niet weet hoe ze te catalogiseren omdat ze noch reptielen noch zoogdieren zijn. Biologisch zijn ze verwant aan planten. Ze zien eruit als grote knaagdieren, maar het zijn planten. Zeer intelligent. Zeer beweeglijk. Beschrijving: als een soort stekelvarken met een geplet schild van schubben dat op een schildpad lijkt, maar zonder stijf te zijn en dat steeds algen eet en dat groen dat de meren bedekt. Ze zijn bruin van kleur. Ongeveer zo groot als een grote huiskat. Ze lijken meer op dieren. Ze lijken niet per se op planten, maar hun genetica wel.

Hun celstructuur is die van een groente. Hun geschubde huid, schelp, produceert fotosynthese zoals onze huid vitamine D produceert. Ze hebben aders met bloed, maar het is anders. Het is er als buitenaards, groen bloed. Ze hebben nagels, maar geen tanden. Ze hebben filters in hun mond zoals een eendenbek die ze gebruiken om vaste stoffen uit het water te filteren en dat op te eten. En ze hebben ogen, maar die zien er zwart uit. Ook, iets wat lijkt op de rassen van grijstinten. Ook met een soort zonnebril voor de agressieve Aldebaran, hoewel niet zo veel als we zouden verwachten, zoals ik al zei. Dat wil zeggen, ze hebben amandelvormige ogen en helemaal zwart van binnen als met een extra laag ingebouwde zonnebril naast de oogleden. Zijn moleculaire genetica, zijn organisme en zijn metabolisme zijn van planten, niet van dieren. Net als de Grijze van Zeta Reticuli. Zij zijn planten. Dat is niet geheel onbekend, want van de 165 bekende soorten zijn meer dan de helft van de grijze aliens ook planten. In die mate zelfs dat de Amerikanen, op de Wright Patterson basis, waar zij de Roswell alien, EBE-1 genaamd, naartoe brachten toen hij rond 1955 ziek begon te worden en uiteindelijk stierf, de hulp van botanische experts moesten inroepen.

Om terug te komen op de Cyndriel diersoorten, er zijn ook hybride reptiel-zoogdieren die eigenlijk geen van beide zijn. Ze zogen, maar komen uit het ei als een dinosaurus. Zoals een vogelbekdier, maar afgeplat en groter dan de grootte van een lama, maar gevormd als een kameel met een snavel. Het is semi-aquatisch zoals een nijpaard zou zijn. En in Cyndriel betekent het dat het half ondergronds is aangezien, zoals ik u heb verteld, het vele meren heeft, maar de meeste van hen zijn in de schaduw of zij zouden verdampen, aangezien de oppervlakte zo poreus als Zwitserse kaas is. Dat wil zeggen, in de half-intraterrestriale holtes zijn er meren en daar gedijt het leven meestal. Zoals op deze afbeelding, maar met meerdere openingen.

Deze afbeelding lijkt er wel op.

Maar houd er rekening mee dat de berg poreus is gemaakt van zuivere ronde holten met ronde pilaren die de structuren boven ondersteunen en de zon die binnenkomt door de meerdere holten en beneden, meren vol met rode planten en dieren.

De meren buiten in de open lucht zijn zeer zout, geconcentreerd. Dieren hebben de neiging ze te mijden, over het algemeen. Maar rondom zijn er planten van het Succulente Cactus type. Allemaal rood. Sommige hybriden, reptielachtige zoogdieren, zien eruit als honden met schubben en hagedissegezichten. Ze zien er gevaarlijk uit en ze zijn snel en ze maken intimiderende lelijke geluiden, maar ze doen geen pijn, het zijn herbivoren. Ze leggen eieren, maar ze zogen.

Onnodig te zeggen dat het vogelbekdier niet op het land leeft. In het water zijn er ook veel soorten ongewervelde weekdieren. In het water, beneden. Neven van de octopus en de inktvis, maar uit zoet water. Hoewel, zoals ik al eerder heb gezegd, veel meren zout zijn. En er is ook een ontelbare variëteit aan vliegende insecten. Maar iets belangrijks om hier op te merken is dat er geen soorten planten of dieren zijn die Cyndriel deelt met andere planeten. Zoals gedeeld door Alphrata, Erra, Temmer, Aarde, Pitoya, onder anderen. Daarom is het een toeristische bestemming, voor de buitenaardse ervaring om daar te zijn. Geen gewone haas van het soort dat op zoveel plaatsen voorkomt, zal je daar kruisen. Alles wat je te zien krijgt is onherkenbaar en komt daar vandaan. Ja, er zijn fysieke gelijkenissen, maar het zijn niet dezelfde soorten. Bijvoorbeeld, planten hebben meestal bladeren en dieren hebben meestal vier poten en een hoofd. Het lijken universele constanten, maar daar houden de gelijkenissen op. Hoewel we ze altijd zouden kunnen indelen naar iets bekends als een soort zoogdier of eierlegend dier of vetplant als cactussen, maar dat zou maar tot op dat punt gaan.

INHEEMSE BEVOLKING

Cyndriel heeft een inheemse bevolking. Het heeft een aantal energetische wezens die 6D en hoger, 7D en hoger bewonen. Zij worden Amélie genoemd. Ik weet niet of die naam op Navajo gebaseerde Taygetean is. Die naam wordt overal en door meerdere rassen gebruikt. Ik denk niet dat het Taygetean, Navajo, of Andromedan is. Ik weet dat het bekend klinkt, bijna zoals "Amélie" in het Frans. Of het verwant is of niet, weet ik niet, maar die naam is zeer oud en veel gebruikt.

Deze wezens worden zelden gezien en werden tot voor kort zelfs niet als beschaving erkend, omdat wij ze nooit als beschaving hebben gezien, niet zoals wij het begrijpen, ze zijn gewoon, want "Zijn" is genoeg voor hen. Spreken doen ze niet. Ze zijn telepathisch, alleen. Zij verschijnen als wezens van licht in de bergen en in de grotten wanneer het beklimmen of het kamperen in hoge bergen in Cyndriel. Het is niet ongewoon om een ontmoeting met hen te hebben.

Zij zijn mensachtig van vorm, maar het is net een waas van blauw-wit licht. Maar wij weten dat zij vanuit die dimensies kunnen verschijnen als wat zij willen, als mens, als hond, als kever. Zij zijn vrij en machtig om zich uit te drukken en zich aan u te tonen zoals zij voelen dat het beste voor hen is. Dit beeld is de typische voorstelling van een wezen van licht van hoge dimensies. Zij worden gewoonlijk getoond op de voor elke persoon meest geschikte manier. Dat wil zeggen, zoals uitgedrukt in de film "Contact" uit 1997 met Jodie Foster, kunnen zij worden afgebeeld als je overleden vader of als iemand die idolaat is van contact, of als een religieus wezen, al naar gelang het bewustzijn van wie hen ziet. Dat wil zeggen, het lijkt alsof ze transformeren, maar ze zijn alleen maar energie. Zij weten het. Ze weten dat alles een illusie is en ze misbruiken het op dezelfde manier om meer invloed op hun contact te hebben. Maar ze zijn altijd positief, transcendentaal, mystiek. Ik weet niet of ze zich overvallen voelen door toeristen, ik heb me dat ook afgevraagd, maar ze vallen meestal niet de hele planeet binnen. En je hoort wel van bepaalde gebieden waar je niet heen moet, zoals reservaten.

Ik denk niet dat ze graag worden binnengevallen. Maar aan de andere kant, aangezien zij van hoge dichtheid zijn, zijn zij als in een parallelle wereld waar zij niet worden aangeraakt. Zij laten ons met rust en wij Taygeteanen zullen hen ook met rust laten.

Cristian & Estelle
Anéeka van Temmer